

II^a part

Introducció

Himne a la Mare de Déu de Rocaprevera V. Miserachs

Bona tarda.

Gràcies per ser aquí, al santuari de la Mare de Déu de Rocaprevera. No és estrany que haguem començat per aquest himne a la Mare de Déu que ens va regalar mn. Valentí Miserachs.

El Cor de Rocaprevera ens convida a un concert-pregària. Cada diumenge i cada festa de l'any el Cor canta la missa del Santuari; en altres solemnitats ho fa a la parròquia de Sant Feliu. Això vol dir que el seu repertori està format especialment de cants per a les celebracions litúrgiques pròpies de tot l'any. És un repertori de pregària.

Per això el concert d'avui no és “només” un concert, és un concert – “pregària”. Així està pensat. Us convidem, doncs, a pregar tot sentint les peces més característiques de cada moment de l'any ordenadament. Ho teniu en el programa. Hi és tot l'anomenat “any litúrgic”. Anirem presentant i acompanyant cada bloc amb uns petits comentaris que ens ajudin a situar-nos-hi bé i ens en donin el ple sentit.

Perquè l'Església, en el curs de l'any, commemora tot el misteri de Crist, des de l'Encarnació fins al dia de la Pentecosta i fins a l'expectació de la vinguda del Senyor.

El temps d'Advent pel qual comencem té una doble índole: és el temps de preparació per al Nadal, solemnitat que commemora el primer adveniment o vinguda del Fill de Déu als homes, i és, ensems, el temps que fa que, per aquesta mateixa commemoració o record, els esperits adrecin la seva atenció a esperar el segon adveniment de Crist, a la fi dels temps. Per aquestes dues raons, l'Advent se'ns ofereix com un temps d'una expectació pietosa i alegre.

Escoltem-ne tres cants.

Si creieu que per la interpretació que en fan val la pena aplaudir, per no trencar l'esperit de pregària de tots, us preguem que no ho feu i guardeu l'aplaudiment, si escau, per al final de cada part.

També dir-vos que, per voluntat del mateix Cor, els donatius que vulgueu fer en el sobre que se us ha donat es destinaran íntegrament a Càritas interparroquial de Torelló. La pregària per ser autèntica ha d'arribar a la caritat. També avui i aquí.

ADVENT

Veni, veni Emmanuel Z. Kodaly

Formosa sou Maria H. Miret / I. Segarra

Himne d'Advent H. Miret / I. Segarra

Després de la celebració anual del misteri pasqual, l'Església res no té en major estima que la celebració de la memòria del Naixement del Senyor i de les seves primeres manifestacions: això té efecte en el temps de Nadal.

L'endemà de celebrar la festa del Naixement de Jesús, celebrem la del primer màrtir, sant Esteve, el primer que en donà testimoni lliurant la seva vida.

El diumenge després ens fixem en la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep. Ella ha fet possible l'encarnació ben real del Fill de Déu en la història humana.

L'octava de Nadal, el dia de cap d'any, se celebra la solemnitat de la Mare de Déu. No podia faltar aquesta festa, la més antiga de Santa Maria, la primera de totes les que celebrem al llarg de l'any.

El 6 de gener la festa és la de l'Epifania, i ens porta a celebrar la manifestació del Déu encarnat a tots els homes representats pels tres mags vinguts d'orient.

El temps de Nadal-Epifania, acaba amb la festa del Baptisme de Jesús. Allà al Jordà hi ha la primera manifestació pública de la identitat de Jesús: és el Fill estimat de Déu.

Tres cants propis de Nadal ens endinsaran en l'ambient nadalenc. L'interludi d'orgue ens farà present el temps de durant l'any.

NADAL

Cant dels ocells (orgue i cor) Anònim

Allà en un pessebre James E. Spilman

Cançó del rossinyol F. Brunet

Interludi d'orgue

La raó de ser del temps de Quaresma és la preparació per a la celebració de la festa més important de totes, la Pasqua. Als inicis de l'Església, per Pasqua –en la Vetlla Pasqual– era quan s'administraven els sagraments de la iniciació cristiana a aquells que s'hi havien estat preparant durant molt de temps en el Catecumenat; per això encara avui se'ls anomena catecúmens. La seva opció de vida era molt important.

El Dimecres de Cendra era el dia en què s'escollia aquells que serien batejats; per a aquests escollits començava un període de quaranta dies de dejuni preparatori molt exigent, tenint present que el diumenge no es dejunava perquè era el dia de la resurrecció del Senyor. És normal que la comunitat els hi acompanyés i així cada cristià podria fer memòria del baptisme que un dia havia rebut. I feia penitència.

La Quaresma comença el Dimecres de Cendra i arriba fins a la missa de la Cena del Senyor del Dijous Sant.

La mirada es posa en la creu de Jesús. Escoltem-ne tres cants.

QUARESMA	<i>Attende, Domine</i>	Gregorià
	<i>Braços en creu</i>	Frederic Pujol
	<i>Himne de Quaresma</i>	H. Miret / I. Segarra

Més que no pas de Setmana Santa, de fet hauríem de parlar dels tres dies de Pasqua, el Tríduum Pasqual. La Pasqua del Senyor crucificat –el Divendres Sant–, la Pasqua del Senyor sepultat –el Dissabte Sant– i la Pasqua del Senyor ressuscitat –que comença en la Vetlla pasqual–. Però hem volgut celebrar tota la Setmana de la Passió de Crist començant per recordar el seu ingrés messiànic a Jerusalem el Diumenge de Rams, i celebrant el sopar de comiat en el qual ens deixa l'Eucaristia, després de rentar els peus dels deixebles. És el manament de l'amor i del servei.

Són dies intensos de contemplar, recollits en el silenci, el gest d'amor de Jesús, i esperar la Paraula de Vida del Pare que el menarà a la Resurrecció.

“A les teves mans, Pare, encomano el meu esperit”.

SETMANA SANTA	<i>Hi eres tu</i>	Espiritual negre
	<i>Oh testa lacerada</i>	J. S. Bach
	<i>In manus tuas Pater</i>	Taizé

II^a part

Introducció	<i>Laudate omnes gentes</i>	Taizé
--------------------	-----------------------------------	-------

Els cinquanta dies que van del diumenge de la Resurrecció fins al diumenge de la Pentecosta han de ser celebrats amb alegria i exultança com si es tractés d'un sol i únic dia festiu, com «un gran diumenge». És el temps de Pasqua.

És el temps de l'Al·leluia. És el nucli de la fe. És la Pasqua de Jesús. És la nostra Pasqua.

El quarantè dia després de Pasqua se celebra l'Ascensió del Senyor.

Si els primers diumenges dels cinquanta dies que dura la Pasqua els dediquem sobretot a les aparicions de Jesús ressuscitat als deixebles, en la segona part d'aquest temps ens centrem en les conseqüències que creure la Resurrecció de Jesús té per al creient, perquè ja ara ha ressuscitat a nova vida.

Durant aquest temps passem dels cants meditatis, greus, en to menor de la Quaresma i la Setmana Santa, a cants plens d'alegria per la vida recuperada, per la vida plena de sentit, per la vida eterna. Ha arribat la salvació.

Tres cants ens ho faran palès.

PASQUA	<i>Canticorum iubilo</i> (orgue i cor) G. F. Haendel
	El Senyor ha ressuscitat G. Estrada
	Himne de Pasqua H. Miret / I. Segarra

La Pentecosta, és a dir, el dia cinquantè després de la Resurrecció, no és més que un dia, un diumenge, però molt i molt important. És com la conclusió de la Pasqua, el seu port d'arribada. Perquè no hauria servit de res que el Senyor hagués ressuscitat si no ens hagués donat el seu mateix Esperit de Vida que ens permetés de viure com Ell i estimar com Ell.

Amb l'Esperit, per Pentecosta, va començar l'Església, van començar els sagraments. Perquè l'únic protagonista de l'Església i dels sagraments és i ha de ser l'Esperit de Déu que ha estat vessat en els nostres cors.

I l'Esperit és el que ens ha fet fills de Déu, germans entre nosaltres. I l'Esperit és el que ens permet adreçar-nos a Déu dient-li Pare.

Els mateixos cants que cantem, si no estan plens d'esperit, no passen de ser melodies més o menys ben cantades. Escoltem-ne ara tres sobre l'Esperit, des del gregorià més pur en el *Veni creator*, fins a l'himne de Pentecosta.

PENTECOSTA	<i>Veni creator</i> Gregorià
	L'Esperit del Senyor Cubeles / Torrelles
	Himne de Pentecosta H. Miret / I. Segarra

Fora dels temps que tenen un caràcter propi, resten trenta-tres o trenta-quatre setmanes, en el curs de l'any, en els quals no se celebra cap aspecte peculiar del misteri de Crist, més aviat, hom viu aquest mateix misteri en la seva plenitud, particularment els diumenges. Aquest període de temps rep el nom de temps de durant l'any.

Comença després de la festa del Baptisme del Senyor i s'allarga fins al començament de la Quaresma. Es torna a reprendre després de la Pentecosta fins a tornar a començar l'Advent.

Enmig hi tenim solemnitats especials, com el *Corpus Christi* per a contemplar l'Eucaristia; l'*Ave verum* ens ho farà present. O les festes de la Mare de Déu, en particular la seva Pasqua, l'Assumpció de Maria al cel, de la qual també en sentirem un himne.

I tot l'any litúrgic desemboca en la solemnitat de Crist Rei, el darrer diumenge de l'any litúrgic, una festa que sovint ha estat viscuda d'una manera molt triomfal com revelen els cants. En sentirem tres.

CORPUS	<i>Ave verum corpus</i> J. P. Lécot
---------------	--

ASSUMPCIÓ	Benaurada sou Maria (Himne de l'Assumpció)	I. Segarra
CRIST REI	Crist avui i Crist ahir (orgue i cor)	J. P. Lécot
	Jesús, nostra fe (Any de la fe)	J. P. Lécot
	Crist triomfa	Popular

La celebració de l'Eucaristia acompanya l'any litúrgic. En ella hi llegim la Paraula de Déu i l'Esperit hi fa present el Crist ressuscitat.

Per anar tancant aquest concert-pregària, ara, moguts per l'Esperit tots junts gosarem cantar la melodia preciosa del Parenostre, obra del Germà Odiló Planàs, un cant del qual la lletra és de Jesús mateix.

Final (tots)	Parenostre	O. Planàs
---------------------	-------------------------	-----------

Infoneu, Senyor, la vostra gràcia en els nostres cors.

I feu que els qui, per l'anunci de l'àngel, hem conegut l'encarnació de Jesucrist, el vostre Fill, siguem conduïts per la seva passió i la seva creu a la glòria de la resurrecció.

Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill, que amb vós viu i regna, en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles.

Amén.

Ja només ens falta per acabar cantar la professió de fe. Mn. Romeu va fer una obra magistral.

Gràcies a tots, per ser-hi!

Crec en un Déu	Ll. Romeu
-----------------------------	-----------